

„Jet stream neboli tryskové proudění je proudění vzduchu v atmosféře ve směru ze západu na východ. Vyskytuje se podél rovnoběžek, v prostoru, který má přibližně tvar trubice, jež bývá navíc meandrovitě zvlněna ve směru od jihu k severu.“

Tolik na vysvětlenou. My se samozřejmě budeme bavit o úplně jiném Jet Streamu. Přímo nad Zeleným plesem ční strmá, bájemí opředená věž, jedna z charakteristických věží Vysokých Tater, poslední vrchol postranního hřebene, který vybíhá z Belasej veže na východ. Od Kopiniakov ji dělí Jastrabie sedlo. Mezi horolezci je velmi oblíbeným cílem, a to hlavně pro krátký nástup od chaty a úchvatné pohledy do mohutných stěn naproti. Řeč je samozřejmě o Jastrabej veži nebo také Jastrabce. A právě v její jihovýchodní stěně se nachází jedna z nejtěžších, možná nejtěžší cesta celých Vysokých Tater – „Jet Stream“.

Cestu poprvé vylezli až do konce Martina Hauger a Ivana Štefanského 12. srpna 2000 jako drsnou hákovačku v obtížnosti VI+, A3+. Samotní autoři se o cestě vyjádřili následovně:

„Po viacerých pokusoch a trápeniach s počasím sme dokončili s Ivanom Štefanským novú, prevažne technickú cestu v JV stene Jastrabej veže. Cesta sa volá „Jet Stream“ a vedie v bielej hladkej previsnutej platni medzi cestami „Pochylý“ a „Wielicki“. Streka má typický Yosemitský charakter a použili sme v nej prevažne atypické postupové pomôcky, ako sú háčiky, medené hlavy, rurpy a jedničky. V dielku sme z bezpečnostných dôvodov osadili, samozrejme zdola, aj pár serióznych nitov, a keď ich zabudnete cvaknúť, môžete si odškrtnúť mystérióznych A5. Pre fajnšmekrov doporučujeme zlaňák cestou. Technické hodnotenie je uvedené v novej americkej klasifikácii.“

Co dodat, prostě darda. Ve své době se jednalo o nejtěžší a také nejhezčí tech-

nickou cestu v Tatrách. O rok později se pak o první opakování postarali brněňští bouchači Dušan „Stoupa“ Janák a Riccardo Jurečka. A jak to tak už bývá i jinde ve světě a v jiných stěnách, spousta hákovaček jde při troše dobré vůle přelézt volně.

A právě Stoupovi cesta nedala spát, a tak měl v roce 2005 „Jet Stream“ první volný AF přelez. Ke Stoupovi se tehdy přidal Honza Kreisinger a čtyři délky cesty společně ohodnotili 8-, 10-/10, 9+, 6. Za dva roky se Dušan ještě jednou na Jastrabku vrátil a nejtěžší délku dal PP. K cestě je prý vhodné připojit ještě tzv. Jasperovu klasifikaci v rozmezí E1–E6, která zohledňuje psychickou náročnost výstupu a možnou újmu na zdraví v případě pádu. Takže si k 10-/10 přidejte ještě E4/5.

Po Stoupově přelezu se dalších pět let nic zásadního v cestě nedělo. Teprve na konci srpna 2012 se do cesty zakousli Jožo Krištoffy a Martin „Loyzo“ Kováč a 28. srpna bylo na světě první volné opakování. No a to evidentně nenecha-

Stream“ som teda odkladal kvôli iným lezeckým prioritám až do jesene tohto roku. Definitívne rozhodnutie zahryznúť sa do Jetu prišlo po rozhovore s Jožom Krištofym, ktorý cestu skúšal od mája tohto roku a pochvaloval si nádherné lezenie v klúčovej dĺžke. Cez leto som však znova uprednostnil lezenie v Alpách a kým som sa namontoval do Jet Streamu, bol zrazu september. Cesta ma hned po prvej návštive zaujala. Môj jetstreamovský entuziasmus ešte vzrástol, keď som s poťašením zistil, že jednotlivé kroky idú bez väčších problémov a že cesta by mohla pustiť relatívne rýchlo. Predsa len po tých rokoch a kvantoch cest vylezených na domácej žule mi charakter tatranského lezenia celkom sedí. Ani z hľadiska mordlu mi to v porovnaní s inými vyhlásenými tatranskými morálovkami (ako napr. „Total Free Jazz“ alebo „Šokuj opicu“) neprišlo až také nebezpečné (s Jožkom sa po preleze prikláňame skôr k E3 než E4). Nakoniec ma „Jet Stream“ potrápil trochu viac, než som na začiatku čakal. Párkrát som padol v poslednom tažkom kroku kvôli tomu, že

som si presne nepamätať krokosled a improvizáciu „Jet Stream“ zvyčajne trestá kratším či dlhším letom smerom nadol. Neskôr mi prelez komplikovalo počasie a pravidelná jesenná výroza, po ktorej som si zoslabnutý v „Jet Stream“ už toho roku nedával šancu. Nakoniec sa mi zadal v hodine dvanásťej 20. októbra počas posledných dní babieho leta.

Čo sa týka klasifikácie, cesta podľa mňa určite patrí k jednej z najťažších v Tatrách, avšak z hľadiska hodnotenia celkovej náročnosti horských cest je diskutabilné, či je v súčasnosti práve „Jet Stream“ celkovo najťažšou cestou v Tatrách (viac na túto tému písem v diskusii na James.sk). Nič to však nemení na krásę klúčovej druhej dĺžky cesty, ktorú pokladám za snáď najkrajšiu, akú som doposiaľ v Tatrách liezel.“

Miro Peťo (HK Jasná, SHS James, Sportrsy.sk, Icebreaker)

text Martin Stolárik

foto Adam Kokot

